

til at foreslaa Toldfrihed, idet der her er Spørgsmaal om et almindeligt Næringsmiddel, der saavidt muligt ikke bør fordyres. Men Flertallet har ment, at der kunde være en Mulighed for at dele de modstridende Interesser imellem ved at sondre imellem Rugmel eller det saataldte Grøvmel og andet Mel, hvorved man vilde opnaa, at det almindelige Rugbrød ikke belastes, medens det kun var det finere Mel og Fabrikater heraf, som kom til at bære Told. Derved vilde Hensynet til den almindelige Befolknings Forbrug være varetaget, idet Toldfriheden bevaredes indenfor den Grænse, som jeg har angivet. Naar Flertallet har ment, at man med dette Forbehold og denne Indskrænkning kan gaa ind paa en Mel-told, er det for det første, fordi det kun er de finere Fabrikata, Tolden vil komme til at ramme, og for det andet, fordi vi tro, at her, hvor der er Spørgsmaal om en saa vidtgaende indenlandsk Konkurrence, vil i Virkeligheden Mel-tolden ingenlunde kunne føre til nogen som helst Fordyrelse af den paagældende Vare, saa at der her kun vil være Spørgsmaal om at drage Omhu for, at det Arbejde, som vore indenlandske Møllere fuldt ud kunne udføre, besørjes af Landets egne Børn og af Landets egne Anstalter i Stedet for i Udlandet. Der er jo nemlig det at tage Hensyn til, at de udenlandske Toldterritorier aflukke sig ved høj Told og endog give en saadan Godtgørelse paa forskellig Maade, at den i Virkeligheden virker som en Udførselspræmie, hvorved de true os med at underbyde os i vort eget Land. Der kommer, synes det os, det Hensyn frem, at man skal bevare Muligheden for en saadan Industri, som der her er Tale om, nemlig Mølleindustrien, der bearbejder et af Landets egne Produkter, og at vi skulle sørge for, at det Arbejdsmarked, den frembyder, ikke bliver tilintetgjort. Det er disse Betragtninger, som have bevirket, at Flertallet i Henhold til den Vejledning, det har haft af et æret Medlem i Udvalget, har ment at kunne fyldestgøre de modstridende Interesser ved at opstille denne Sondring mellem det grove Mel og det sigtede Mel, medens Mindretallet derimod har fastholdt, at Mel som almindeligt Næringsmiddel vedbliver at være toldfrit.

Endelig er der Vædringsforslagene Nr. 25 og 26. De gaa for det første ud paa, at den almindelige Told paa Krydderier skal forhøjes fra 6 til 10 Ore. Det er, saaledes som det er sagt i Betænkningen, foreslaaet af formelle Grunde, fordi 10 Ore stemmer bedre med Decimalsystemet, men tillige af den reelle Grund, at disse Genstande, som her er

Spørgsmaal om, i og for sig alle kunne bære den højere Told. Naar der saa for det andet er stillet Forslag om at undtage Sennepsfrø, er det ogsaa et af de Vædringsforslag, som hele Udvalget har enedes om, idet Medlemmerne have ment, at der var Grund til at behandle Sennepsfrø paa samme Maade som andre Frøsorter, der bruges i Landhusholdningen, altsaa gøre det toldfrit. Medens dette Forslag under Nr. 26 er stillet af hele Udvalget, er Forslaget under Nr. 25 kun stillet af et Flertal, idet Mindretallet har fundet Anledning til at blive staaende ved det gamle. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig, jeg forstod, at det kun er dette Affnit, som er sat under Forhandling.

Formanden: Jeg bemærker med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 25 og 26, at strengt taget skulde der være forlangt delt Afstemning over Vædringsforslaget under Nr. 25. Hvis nemlig Vædringsforslaget under Nr. 26, som først vil komme under Afstemning, vedtages, er det en Nødvendighed, at den ene Del af Vædringsforslaget under Nr. 25: „Sennepsfrø udgaaer“, betragtes som vedtagen, medens den anden Del afstemmes. Da der her foreligger en Nødvendighed, mener jeg imidlertid, at vi kunne se bort fra, at der ikke er forlangt delt Afstemning. Jeg finder mig derfor besjætet til at betragte den første Del af Vædringsforslaget Nr. 25 som vedtagen, hvis Vædringsforslaget under Nr. 26 bliver vedtaget.

Breinholdt: Den ærede Ordfører har i sine almindelige Bemærkninger udtalt sig forholdsvis kort, og jeg skal under min Omtale af den Stilling, som det Mindretal, jeg tilhører, indtager til Toldlovsforslaget, bestræbe mig for at følge hans prøjelige Eksempel, saa meget mere som de indledende Bemærkninger, vi hørte af den højtærede Formand, gøre mig det til en ligefrem Pligt. Jeg skal da sige, at Mindretallet tror i sin Særudtalelse i Betænkningen kort og punktvis at have angivet sit Standpunkt og præciseret det saaledes, at en Henvisning dertil i og for sig turde være tilstrækkelig. Endnu kortere turde det maasse være, naar jeg siger, at Mindretallets Standpunkt formentlig ganske og aldeles falder sammen med det Standpunkt, som Landstinget ved sine Afstemninger og Forslag tidligere gentagende har slaaet fast, et Standpunkt, der jo særlig har givet sig Udtryk gennem de to Hovedstridspunkter, der altid ere komne frem ved enhver Toldforhandling, nemlig Beskyttelses-spørgsmaalet og Kompensations-spørgsmaalet.